

De droom van
Tanja

Een sprookje van

Frans Busschots

Teksten en opvoeringsvoorwaarden bij ALMO

Decor:

Meerdere zetstukken, volgens de scènes
Steeds eenvoudig decor

Aantal scènes: 10

Op en af van de spelers zijn volgens aanwijzingen, maar niet bindend
De choreografie en de muziek zijn volgens de mogelijkheden.

Personages:

Jongens/heren 2.

Jan, papa van Tanja

Johan, vriendje van Tanja

Meisjes/dames 4

Els, mama van Tanja

Vrouwe Heerlijk, fee, scheidsrechter

Vrouwe Groen, goede fee

Vrouwe Rood, slechte fee

6 dansers (M/J) in het groen gekleed

6 dansers (M/J) in het rood gekleed

Figuranten: volgens mogelijkheden

Het verhaal:

Tanja komt uit een arm gezin, maar ze droomt er van om prinses te worden.

Scène 1

Decor:

Rechts vooraan kleine tafel met 3 stoelen
Achteraan in het midden een oude zetel.

De moeder, Els, zit op een van de stoelen wanneer het doek opengaat. Ze kijkt voor zich uit en plots begint ze te wenen.

Vader Jan komt op (van links vooraan) en is kwaad.

Jan Wat nu weer? (loopt weg en weer, kan zijn woede maar net bedwingen) Wat nu weer? Ik haat vrouwen die wenen. Dit is een teken van onmacht. Onkunde. (naar Els toe) En waarom is er nu weer zo een concert? Omdat je graag weent? Komaan zeg! Wij hebben allemaal onze problemen. Stop met dat onzinnig gedoe! Droog die beek met snottebellen! (roept, kwaad) Stop. Genoeg voor vandaag. Morgen mag je nog een emmer vol wenen. Voor vandaag zijn alle emmers vol. Stop!

Els stopt even met wenen en start dan opnieuw een concert, maar nu eens zo luid.

Jan Is het nu genoeg? Ik moest ook maar eens getrouwd zijn. Een nieuw leven beginnen. Was het om iets anders te doen? Om de eentonigheid te breken? Omdat ik muzikaal wel. Een snaarinstrument zonder snaren en met alleen de hoge tonen. Warme klanken. En wanneer zou dit kunnen ophouden? Moet ik lief zijn? Moet ik vriendelijk zijn? Of moet ik bulderen? (naar Els toe) En gaat dit nog lang duren?

Els (recht, wandelt door de plaats, blijft voor Jan staan) Ik heb veel verdriet.

Jan In orde. Je kunt nu toch al praten. En sinds wanneer heb je **veel** verdriet?

Els (haalt schouders op) Ik weet het niet.

Jan Je zou beter een liedje zingen. Zoiets met veel strofen. Te Lourdes op de bergen, bijvoorbeeld. Dat blijft maar duren. En dat klinkt nog een beetje aangenaam.

Els Ons Tanja! (weent opnieuw volle kracht)

Jan Ik was getrouwd om gelukkig te zijn. Een nieuw leven!

Els Ik ook. Maar ik kan het niet laten. Ik doe niets anders dan wenen.

Jan Ga dan op de wc zitten en zet de muziek aan op radio 2. Niemand kan je horen en je kunt dan eens wat meer creatief zijn. Zelfs tussendoor enkele lagere tonen zingen.

Els Jij houdt niet meer van mij!

Jan Nee. Als je ophoudt met snikken wel

Els Ja?

Jan Hartstochtelijk zelfs. Met hart en ziel.

Els Met hart en ziel? Kan dat wel?

Jan In mijn geval wel. Maar je weent te veel. Als ik naar je kijk dan is het precies of ik in Venetië ben. Overal water en hier en daar iets anders.

Els Dan weet je niet waarom ik ween?

Jan Als je niet ophoudt dan moet ik het niet weten. Vertel toch maar.

Els Omdat, omdat wij te weinig geld hebben. Het spaarpotje van mijn overleden grootouders is leeg. Hoe moet het nu verder, en ...

Jan Het zal aan mij liegen zeker? Als jij eens wat zuiniger was. De stukjes vlees wat kleiner en minder groenten in de soep.

Els (houdt op met wenen) Als jij nu eens zou gaan werken. Wat centen verdiende.

Jan Wat? (kwaad) Nu zullen we het gaan krijgen. Ik ben een luiaard. Een luierik! Mijn familie heeft bijna alle huizen hier in het dorp gebouwd. Allemaal aannemers en metsers. Ze hebben allemaal scheve schouders van het dragen van stenen op de stellingen.

Els Dat kan aangeboren zijn. Mijn vader...

Jan Te lui, te lui, en welk werk moet ik dan gaan doen? Stenen dragen hoeft niet meer. Daar heeft men tegenwoordig kranen voor. En bijna alles gaat automatisch.

Els Je hebt toch gestudeerd voor boekhouder?

Jan Ik was een uitstekende student. En ik heb jaren gelukkig gewerkt totdat Leo failliet ging omdat alles nu met de computer gaat.

Els Weet je wat, Jan? Als je geen centen gaat verdienen dan kan ons Tanja het vergeten om verder te studeren. De verstandigste die ooit jouw familienaam gedragen heeft. En dat is dan jouw schuld.

Jan Ik wil wel werken. Maar wat voor werk?

Els Om het even welk werk. Iets doen waarvoor men betaalt.

Jan Mijn handen zijn dat niet meer gewoon. En mijn voeten ook niet.

Els Chauffeur van een vrachtwagen, van een taxi, of privéchauffeur van een minister, of zo. Een beetje met de handen, een beetje met de voeten en een heel klein beetje met je verstand. Je kunt er nog geen hoofdpijn van krijgen.

Jan Denk je nu echt dat er zoveel ministers zijn?

Els In België meer dan je denkt. Als men met de juiste partijkaart in de hand jouw gezicht ziet, dan lukt het zeker. Desnoods maakt men maar een minister bij, of een staatsecretaris, die hebben ook een chauffeur. Het leven is creatief zijn. De ene voet voor de andere zetten en vooruit denken. Morgen.

Jan En als ik nu eens zelf probeerde minister te geraken?

Els Dat zou kunnen. Je moet er zelfs geen diploma voor hebben. Maar, bij nader inzien: ik ben er tegen.

Jan Nu begrijp ik je niet meer. Een minderwaardig djoppeke zou kunnen maar een functie met standing niet. Komaan zeg: wat wil je eigenlijk?

Els Als vrouw van een minister zou ik te veel naar recepties moeten gaan en dan moet ik met die lange kleren rondlopen. En mijn blote billen laten zien.

Jan Andere vrouwen maken daar geen problemen van. Maar dat zijn dan ook echt vrouwen. Jij bent maar een model dat goed is voor keuken- en tuinwerk. Jij beperkt mijn creativiteit. Partners moeten mekaar helpen.

Els Al ga je maar met een blokfluit op de hoek van de staat op de markt staan: als je maar geld verdient. Wij moeten samen aan onze kinderen denken. Ons Tanja kan hogere studies aan. Een dokter in de familie dat zou fijn zijn.

Jan (lacht) Een boekhouder met een blokfluit op de markt.

Els Je maakt me nog gek.

Jan Dat is al lang geleden gebeurd. En werken? Ik begin er aan.

Els Wat ga je doen?

Jan Iets wat ik niet graag doe! (af)

Einde scène 1

Scène 2

Decor: bank voor drie personen midden links op een pleintje.

Tanja speelt met een bal (botsen, omhoogwerpen, opvangen, enz.) Het is zeker geen nieuwe bal.

Johan (op van links vooraan. Goed gekleed. Hij kijkt naar Tanja) Wat een rare bal.

Tanja En wat een rare snotpiet ben jij! Heb je wel een zakdoek bij je? Goed ademhalen en dan (doet voor) goed wat lawaai maken.

Johan Dat laat ik me niet zeggen. Wie denk jij wel dat je bent?

Tanja Ik ben ik. Punt.

Johan Dat zal dan wel een héél klein puntje zijn. En je bent zo slordig gekleed. Zou jij je niet eens goed gaan wassen?

Tanja Een heel goed idee. En jij zou je mond kunnen houden.

Johan Onbeschofterik.

Tanja Jij denkt dat je met mooie kleren kunt pronken, maar dat is niet waar!

Johan Neen?

Tanja (naar Johan toe) De kleuren passen niet bij elkaar. En een hemd met strepen past helemaal niet bij die vest. Zie je: men zegt dat de pluimen de vogel maken. Maar er moet toch een soort vogel zijn, om te beginnen.

Johan Je bent gewoon jaloers. Jaloerse trees!

Tanja Mijn mama ziet mij toch graag.

Johan Wat heeft dat daar nu mee te maken?

Tanja Gewoon dat mijn mama mij graag ziet en alles wat jij vertelt is gewoon prietpraat. En je hebt gelijk: ik ben een jaloerse trees. Een jaloerse tresebees, om het precies te zeggen.

Johan Kunnen we nu niet eens gewoon praten. Het is de eerste keer dat ik je zie. Je zou mooi kunnen zijn als je wat beter gewassen was en andere kleding droeg.

Tanja Ho! Zo moet je nu niet beginnen. Ik ben ik. En wie ben jij?

Johan Ik? Ik ben ...Johan.

Tanja Een mooie naam. Vrienden noemen mij Tanja. En ik leer voor prinses.

Johan (lacht luid) Maar Tanja toch!

Tanja Ho, lieve Johan. Hoho, lieve kerel! **IK** heb niet gezegd dat je mij bij mijn voornaam mocht aanspreken. Vrienden, heb ik gezegd.

Johan Met jou valt er niet te praten.

Tanja Zwijg dan. (speelt verder met de bal)

Johan Waar woon jij?

Tanja (wijst) Om de hoek van dit pleintje. In de Bloembollenstraat.

Johan Daar kan het heel mooi zijn.

Tanja Ja. Enkele maanden van het jaar. De mooiste kleuren zie je dan in onze straat.

Johan Ik kom daar ook regelmatig, als ik tijd heb.

Tanja Eindeloos ver. En de mooiste kleuren wisselen mekaar af.

Johan En wat riekt het dan heerlijk in de straat.

Tanja Maar alle toeristen van heel de wereld komen dan fotootjes maken. Ik denk zelfs dat ze de mooiste geuren meenemen. Want eens de toeristen weg zijn verwelken de bloemen. Wat er dan nog rest is voor de bewoners.

Johan In jouw straat staan alleen maar oudere en vervallen huizen. Sommigen zie je zelfs niet staan, omdat er struiken en hagen voor staan.

Tanja Waar woon jij dan?

Johan De Rozenstraat.

Tanja Dat is ver van de bewoonde wereld. De nieuwe wijk noemde men dat vroeger.

Johan De huizen die daar staan hebben ook meer plaats nodig.

Tanja Dan wonen daar alleen dikke nekken.

Johan Dikke nekken?

Tanja Of mensen met grote voeten?

Johan De architect die ons huis getekend heeft, vond dat we op geen baksteentje moesten zien. Je kunt alleen maar plaats te weinig hebben, zei hij. En hij had gelijk. Mijn zus speelt piano. Mijn papa heeft er een vleugelpiano voor gekocht. En zoiets neemt al wat plaats in.

Tanja Wij wonen eerder klein. Ik vind dit fantastisch. Ik moet nooit achter iets zoeken.

Johan De Rozenstraat is een rustige straat. Geen katten of honden. Het kan zijn dat de kippen van iemand uit de volkswijken eens een dagje vrij nemen. Maar dat is ook alles. (vertrouwelijk) En jij studeert voor ...prinses? (lacht) Wat moet ik me daarbij voorstellen?

Tanja Niets. Wij zijn maar arme mensen en meer is er niet. Maar ik droom er van om ooit prinses te worden. Al gaat dat je eigenlijk niets aan. En nu, nu, laat me gerust. Ik wil met mijn bal spelen.

Johan Mag ik niet meespelen?

Tanja Neen! Prinsessen spelen niet met straatjongens.

Johan Ik een straatjongen?

Tanja (vertrouwelijk) Je moet eens voor een spiegel gaan staan. Zelfs met je mooie kleding kom je nog maar "vilein" over.

Johan Vilein? Wat bedoel jij daarmee? Ik versta dat niet.

Tanja Ergens naast die vleugelpiano zal wel een plaatsje zijn voor een dikke woordenboek. En daar vind je het woord vilein. En laat me nu gerust. (speelt met de bal en doet alsof Johan er niet meer staat. Hij haalt zijn schouders op, maakt een gebaar met de hand)

Johan Stik! (af)

Verlichting langzaam uit.

Einde scène 2

Scène 3

Achteraan midden een bed waarin Tanja ligt, in nachtkleding. Zelfde nachtkleding als de drie Feeën.

Met muziek kan men de tussentijd opvullen. Tanja moet de tijd hebben om van kleding te veranderen.

Eventueel zet men het bed op het podium en komt Tanja even later in het bed liggen. Met beperkt licht. Die beperkte belichting blijft tijdens de opkomst van de feeën.

Tanja kan de slaap niet vatten en draait zich om en nog eens om. Dan droomt ze.

Tanja (recht in het bed, roept) Mama! (kijkt rond) Mama! (legt zich neer, draait zich om, roept) Mama! (stapt traag uit bed langs de achterkant, steekt handen vooruit als slaapwandelaar. Komt van achterkant van bed naar voorkant van bed, blijft even voor bed staan, kijkt naar publiek.)

Heerlijk (van achter de coulissen, de fee die bij betwisting tussen de goede fee GROEN en de kwade fee ROOD optreedt en rechter speelt, al kan zij niet altijd alles goed laten aflopen) Hallo, Tanja!

Tanja (kijkt rond, ziet niemand) Mama, ...Wie ben jij?

Heerlijk (lacht zachtjes) Ik ben je mama niet.

Tanja (traag, rondkijkend) Neen? (slaat zich een paar keer in het gezicht, voor zich uit) Droom ik?

Heerlijk Neen, jij droomt niet. Alles is echt.

Tanja En waar is mijn mama dan? Ik mis mijn mama.

Heerlijk En je papa niet?

Tanja Een héél klein beetje maar. Ik hou meer van mijn mama. Zij is de liefste van heel de wereld.

Heerlijk Misschien word je papa ook heel lief, later.

Tanja Dan zal hij nog veel moeten veranderen. Maar wie ben jij? Ik zie je niet. (wrijft in de ogen) Waar ben jij?

Heerlijk Straks, straks.

Tanja Ik kon niet slapen en ik droomde. Ik weet nu al niet meer waarover.

Heerlijk En nu is alles echt. Kijk maar! O, ja, je mag mij Vrouwe Heerlijk noemen. De goede fee spreek je aan met Vrouwe Groen en de andere met Vrouwe Rood. Kijk nu goed!

Langzaam schijnt meer en meer gecentreerd groen licht op Tanja. Haar witte slaaprobe is helemaal groen geworden. Muziek ondersteunt deze gedaanteverandering.

Tanja (tot Heerlijk) Ben ik nu de goede fee geworden?

Heerlijk (lacht) Misschien wel. Voor een klein beetje toch. Wacht: dit is maar het begin.

Tanja Geen droom dus. Wat dan wel?

Heerlijk Gewoon echt. Kijk maar goed!

Muziek ondersteunt deze aanpassing. Langzaam vermindert de kleur op Tanja en komt rechts midden de echte goede fee GROEN op. Zij is groen gekleed, maar nu met dit extra licht schittert dit groene kleed nog meer. Zij blijft tegen de rechterkant staan, bijna onbeweeglijk, met veel gratie. Zij kijkt heel vriendelijk.

Tanja (verwondert zich meer en meer, zij bekijkt haar kleed en stelt vast dat het terug gewoon wit geworden is. Dan ziet zij fee GROEN.) Is dit dan de goede fee?

Heerlijk (lacht) Misschien wel. Als jij goed doet dan zal de goede fee je helpen, anders niet. Hier in Bergenland is alles zoals het hoort. Doe je goed, dan helpt men je. Wil je zelf niemand helpen, dan valt het verkeerd uit.

Tanja Maar ik wil héél vriendelijk zijn. Ik wil iedereen helpen.

Heerlijk Dat zien we dan wel. Spontaan vriendelijk zijn. Daar komt het op aan.

Tanja Ik zal mijn best doen.

Heerlijk En we hebben hier ook nog een kwade fee. Je mag het gerust een heks noemen. Vriendelijk, ja mijn botten! Zal ik ze aan je voorstellen?

Tanja Moet dan?

Heerlijk Ja. Je moet weten wie hier allemaal rond loopt. Die kwade fee zou iedereen opeten, maar haar mond is niet groot genoeg. Een echte heks, zoals ik al zei, maar toch heb ik soms de idee dat ze er ook nodig is. Laat je vooral niet doen door haar. Wees er correct tegen, maar laat je voor de rest niet vangen. Schijnbaar vriendelijk en dan neemt ze je gevangen en eet je even later op, telkens als het volle maan is. Ook op andere dagen, ze is onvoorspelbaar. Ze kan je ook betoveren. Armen en benen meenemen of je tot een stambeeld omvormen. Mijn papa zei vroeger dat heksen veel slimmer zijn goede feeën.

De belichting op Tanja wordt langzaam rood, héél rood. Muziek of geluid ondersteunt deze verandering. Plots komt midden links, tegenover de goede fee een rode fee staan. Gekleed in het rood. De verlichting schijnt steeds meer op de rode fee en dooft langzaam op Tanja. Tanja kijkt naar de boze fee.

Tanja (kijkt geschrokken naar Rood) Vrouwe Heerlijk, mag ik je iets héél vertrouwelijk zeggen?

Heerlijk Wacht. Ik kom zo bij je. Een ogenblikje.

Vrouw Heerlijk komt rechts midden op. Kijkt rond.

Tanja (vertrouwelijk) Vind je ook niet dat die rode fee zo lelijk is? Heb je dat gezicht al eens goed bekeken?

Heerlijk (lacht, klopt Tanja op de schouders) Neen. Misschien wel, een beetje...

Tanja Ik heb goed gekeken.

Heerlijk Eigenlijk, je hebt gelijk. Als je altijd maar plaagt en kwade streken uithaalt, ja, dan word je misschien lelijk.

Tanja En leeft een boze fee even lang als een brave fee?

Heerlijk Natuurlijk. Hier blijft iedereen altijd leven.

Tanja Ik ook?

Heerlijk Zolang als je hier blijft wel. Maar daar praten we later wel over. Ga je mee? We maken een korte wandeling.

Heerlijk en Tanja langzaam rechts midden af.
Rood en Groen komen langzaam in beweging.

Rood (kijkt rond) Wie was dat?

Groen Wat?

Rood Was hier geen klein meisje? Zo een verdorven snotneus?

Groen Ik heb alleen een klein kind gezien. Ze leek me héél vriendelijk.

Rood Begin je weer? Jij hebt altijd commentaar. Op alles wat ik doe! Een beetje meer vriendschap, zou dat kunnen?

Groen Neen. Met jou niet. Als ik vriendelijk tegen je ben dan misbruik je dat nadien, altijd.

Rood Dat denk je maar. Ik heb vroeger nooit leren lachen. Mijn mond kan ik niet zo plooiën. Dat is alles. Ik probeer wel.

Groen Kijk, zo moet je je mond plooiën. En je tanden laten zien. (doet voor, Rood probeert te lachen)

Rood Ik kan het niet.

Groen Als je jaren probeert te lachen en je tanden laat zien dan lukt het wel. Proberen voor een spiegel, iedere avond.

Rood Dan zal ik van mezelf schrikken.

Groen En nadien lachen, met jezelf.

Rood Groen lachen.

Groen Excuseer: rood lachen. Ik zou niet willen!

Rood En was er nu een meisje?

Groen Kijk, zie je daar een bedje? Daarin heeft dat meisje geslapen. Dat meisje heeft zo echt gedroomd dat ze hier is gekomen. Als je maar gewoon droomt dan kun je hoogstens wakker worden en wat later terug inslapen. Dat is alles.

Rood (kijkt naar bed, betast) Is dat een bed? Waarvoor dient zo iets?

Groen Om te slapen, slimmeke. Om je ogen dicht te doen. Hoe slaap jij?

Rood Met mijn ogen toe, slimmeke. In een zachte zetel.

Groen Mensen slapen in iets wat ze bed noemen en jij slaapt in wat je zetel noemt. Toch maar een klein verschil.

Rood En wanneer kan ik aan de slag? Ik veronderstel toch dat dit kind nog wat moet bijgewerkt worden? Kleine meisjes zijn toch deugnieten! Wat plagen, pesten. En zoals gewoonlijk: na een tijdje komt de goede geest naar boven. Eerst goed plagen.

Groen Niks daarvan. In het slechtste geval zien we dat later wel. Als Vrouwe Heerlijk haar toestemming geeft. En eerder niet. En laat me nu gerust.

Rood Zie je wel? Wat heb ik nu mis gedaan? Wat is er nu verkeerd gelopen? Ik wil toch ook maar carrière maken?

Groen Maak dat je wegkomt. Ga wat wandelen. Misschien staan er terug groene blaadjes aan de bomen aan de groene berg. Die heb je zeker nog niet gezien.

Rood Je wilt me weg?

Groen Ja.

Rood Dat is straf!

Groen Niets strafs aan. Hoepel op!

Rood af.

Zes kinderen in het groen gekleed, net als Vrouwe Groen, komen op en blijven rond Groen Staan. Ze worden genoemd Groen 1 tot en met 6. Ze kunnen groene linten in hun haren hebben, groene handschoenen, groene schoenen, enz.

Groen Dag kinderen allemaal! Goed geslapen?

Ze knikten allemaal, gelijktijdig.

Groen 1 (tot en met 6, samen, gelijktijdig) Héérlijk, Vrouwe Groen! En gedroomd.

Groen Ja?

Groen 1 (tot en met 6, gelijktijdig) Van een klein meisje. Ja. Héél mooi!

Groen Wat bedoelen jullie? Was het meisje heel mooi of was jullie droom heel mooi?

Ze gaan allemaal op een rij staan, over gans het podium verspreid, spontaan, terwijl ze danshoudingen aannemen. Het is de bedoeling dat ze na een tijdje rond Groen staan om een dansje te doen.

Groen 1 (tot en met 6 lachen samen) Beiden. Allemaal mooi. Héél mooi!

Groen Ik geloof jullie. Mooi.

Groen 1 (vol begrip) Was ze weer lastig?

Groen Mooi en lastig, wat wil je zeggen?

Groen 1 Vrouwe Rood, die heks.

Groen Mijn slechtste vriendin, bedoel je. Heks mag je niet zeggen. Lastig? Neen. Ze is nooit vriendelijk. Ik stelde voor om een wandelingske te maken en ze deed het. Ze heeft zelf geen ideeën. En zeker niet om creatief te zijn.

Groen 1 Voor mij blijft het een heks.

Groen Zeg het dan stilletjes. Zodat niemand het hoort.

Groen 2 Kunnen we niet eens een nieuw dansje proberen? Iets met zachte muziek. In een kringetje en waarbij iedereen zijn handen mag bewegen zoals hij of zij het graag doet. En straks gaan we die dans verfijnen en doen we het keurig samen. We maken er een héél mooie dans van. Ter ere van onze lieve Vrouwe Heerlijk, natuurlijk.

Groen 3 Verjaart die weer?

Groen Jullie zijn vorig jaar mijn verjaardag vergeten!

Groen 1 (tot en met 6) Echt? Het spijt ons lieve Vrouwe Groen.

Groen Excuses aangenomen. En daarmee is alles vergeven en vergeten.

- Groen 4 Vergeven, dat vinden wij fijn. Dank u. Maar vergeten is het niet.
- Groen 1 (tot en met 6) De taart. Er was geen taart.
- Groen Neen? Echt? We moeten die verjaardagen afschaffen.
- Groen 1 (tot en met 6) Neen. Neen.
- Groen Dan maken we verjaardagen bij.
- Groen 1 tot en met 6) Ja. Ja.
- Groen Neen, neen. We houden ons aan 1 verjaardag per jaar. (een beetje streng) En vergeet mijn verjaardag niet meer. Ik zorg dit jaar wel voor een extra grote taart. Iedereen krijgt maar stukje. Niet kleiner of groter.
- Groen 5 En voor wie zijn die extra stukjes? Voor de rode barbaren.
- Groen Wie?
- Groen 5 Vrouwe Rood en haar afstammelingen. Die moeten geen taart eten maar kasseien. Eens je de smaak te pakken hebt moet dat wel lekker zijn. Alles went.
- Groen Jullie moeten nu eens goed luisteren: jullie moeten gewoon jullie werk doen. Gewoon zoals altijd. Met respect voor alles en iedereen. Ook voor Vrouwe Rood. Trouwens: ze doet haar best, tegenwoordig.
- Groen1 (tot en met 6, samen) Jaaaa?
- Groen Ze leert lachen.
- Groen 6 Met haar mond?
- Groen Natuurlijk.
- Groen 6 Dan zal ze eerst wel haar tanden moeten laten trekken.
- Groen Met respect, kinderen!
- Groen 1 Gaan we nu dansen?
- Groen 1 tot en met 6 stellen zich op rond Groen. Voor deze dans mag men vrij de muziek kiezen. Zachte muziek geniet de voorkeur. Ritmisch. Zo kunnen de kinderen allerlei pasjes uitproberen. Groen doet mee met het dansje. Men mag het dansje zelf kiezen.
- Groen 2 (na een korte tijd, roept huid, iedereen stopt, blijft staan. Ook muziek stopt) Stop! Stop! (gaat in het midden van het podium staan, men kijkt naar hem/haar) Kijk zo gaan we het doen! (demonstreert het dansje. Dit dansje mag men zelf bedenken) Kom, muziek!

Men danst samen in een kring rond Groen, of op een andere manier. In de handen klappen, met de voeten stampen, per koppeltje dansen, het kan allemaal.

Groen (na het dansje, klapt in de handen) Mooi, heel mooi. Misschien kunnen wij dit dansje nog eens doen, wanneer Vrouwe Heerlijk verjaart.

De kinderen klappen in de handen, zijn blij.

Groen En nu, nu gaan jullie maar best eens wat werken. De bloemen aan de Witte Berg verzorgen. (al dansend op de muziek af. Ook Groen af)

Even is het podium verlaten, terwijl de muziek nog doorspeelt. Wanneer de muziek ophoudt komen plots, gelijktijdig de hoofden van Rood 1 tot en met 6 tevoorschijn.

Rood 1 (tot en met 6, samen) Wat was dat voor iets? Was dat een dans?

Rood 1 De dans der kromme poten.

Rood 2 Die snotapen kunnen niet dansen.

Rood 3 Het zijn maar groene baby's. Overal groen.

Rood 4 Ook achter hun oren. Groen, groen, groen!

Rood 5 Zo een bewegingstherapie hoort thuis in een fitnesscentrum.

Rood 6 Of in een kleuterklas.

Rood 1 Wij zouden ook een dansje kunnen doen. Iets met karakter.

Rood 2 Iets met pit. Vol leven!

Rood 3 Een dans vol ...

Allen (Rood 1-6) ... ruzie en verachting. Een dans vol haat!

Allen applaudisseren.

Rood 2 Kom aan, de dans der dikke nekken!

Allen applaudisseren.

Allen af en terug op. Ieder met een lange stok (lg. ongv. 1 m, dik ongv. 3 cm) Die stokken worden gebruikt bij de dans. Housemuziek of muziek met zeker zoveel ritme is noodzakelijk. De dans mag eerder traag beginnen maar naar een crescendo toe gaan. Zowel ritme als muziek. De stokken worden gebruikt om tegen elkaar te slaan en zo een zekere vorm van agressie uit te drukken.

Er moet een duidelijk contrast zijn tussen de "zachte" dans van groen en de eerder "wilde"

dans van rood.

Bijna op het einde van deze stokkendans komt Rood op. Zij geniet van de dans en doet mee, van op afstand.

Einde scène 3

Scène 4

In het park.

Els en Jan, de ouders van Tanja op van rechts. Zij zijn moe. Zij hebben gezocht naar de verdwenen Tanja.

Els Kom, Jan, laten we even gaan zitten op de bank.

Jan We moeten verder zoeken.

Els De politie zoekt ook.

Jan Die zoeken op de verkeerde plaats.

Els Hoe weet jij dat?

Jan Ik denk dat. Als ze op de juiste plaats gezocht hadden dan hadden ze haar al gevonden.

Els Waar moeten wij dan zoeken? Waar is de juiste plaats?

Jan Ik ben moe.

Els De bank. Ik ben ook moe.

Els en Jan zetten zich op de bank. Kijken roerloos voor zich uit.

Els Ik weet niet wat er gebeurd is.

Jan Wat kan er gebeurd zijn? Waarom is ons Tanja weg? Wanneer is ze weggegaan. Het raam was gesloten, de deur was vast, hoe kan zij weggegaan zijn? Dwars door de muren? Ik versta het niet.

Els Dat zei de baas van de politie ook. Hij stond voor een raadsel, zei hij.

Jan Maar wij zijn onze dochter kwijt. Wanneer vinden wij ze terug. Hoe vinden wij ze terug? (weent) Ik mag er niet aan denken. Onze lieve Tanja!

Els Onze enige dochter. (weent ook)

Beide ouders wenen en ondersteunen elkaar (of houden elkaars handen vast).

Johan op van links vooraan. Kijkt naar de wenende ouders. Blijft staan.

Johan (trraag, vol begrip) Dag, lieve mensen. Zijn jullie de ouders van Tanja uit de Bloembollenstraat?

Els (hoopvol) Ja, heb jij Tanja gezien?

Johan Het spijt me. Neen, ik heb haar niet gezien. Ik ontmoette haar begin van de week. Omdat ze zo mooi was, kon ik haar niet vergeten. Wat is er eigenlijk gebeurd?

Els Ik ging 's morgens kijken naar haar slaapkamer. Ik dacht waar blijft ze weer. Je weet het: jonge kinderen slapen nogal graag laat. Gewoon lui in bed liggen. Maar ze lag er niet meer. Ze was weg. Maar naar waar? En ze had ook geen kleding meegenomen. Ik haar slaapkleed. Waar kon ze naartoe zijn?

Jan En alle deuren en ramen waren toe en gesloten.

Els Ik dacht eerst dat ze een spelletje speelde. Wij maar zoeken achter en in kasten, onder het bed en overal. Maar niets te vinden. Dan zijn we samen naar de politie gegaan. Daar kregen we een tasje koffie maar die smaakte niet. Onze dochter was verdwenen. En nu doen we niets dan wenen.

Jan Gelukkig dat we elkaar nog hebben. Waar is onze dochter Tanja?

Johan Ze was zo lief. En ze droomde er van om prinses te worden.

Els Ze was onze prinses. Ze moest dat niet meer worden. Gisteren vertelde ze mij dat ze van drie feeën gedroomd had. Een rode, die altijd kwaad was en je een heks mag noemen, een groene, die heel lief was en een witte fee, witter dan de zon, zei ze. Dat was zo een beetje een scheidsrechter, want die rode was niet te vertrouwen.

Jan En ze had alles wat ze zich maar kon dromen.

Els Behalve de school. Ze wilde later naar de stad naar de school gaan. Wat ze juist wilde studeren weet ik niet. Maar ze wilde studeren aan de universiteit. Dokter worden, of zoiets. Ze wilde zich inzetten voor de arme kinderen van over heel de wereld. Zij was onze prinses.

Jan Zodra ik werk vind ga ik aan de slag. Dan kan ons Tanja haar droom waar maken. Als we haar nog terugvinden.

Johan (bemoedigend) Tanja komt zeker terug. Heb je al achter al de struiken hier in het park gekeken? Misschien speelt ze een spelletje.

Els Neen. Dat hoeft niet. Zover zou Tanja niet gaan met ons te plagen. Daarom houdt ze te veel van ons.

Jan (recht, kijkt naar de zaal, doet enkele passen richting publiek) Sinds ik mijn werk verloren ben en we minder centen hebben, kunnen we niet meer kopen wat we willen. Daar had Tanja veel pijn van. Haar dromen om te gaan studeren vervlogen als sneeuw voor de zon. Misschien was ze daardoor zo ongelukkig...

Johan Ik heb zo een idee dat Tanja kortelings terug thuis zal zijn. Op een morgen zal ze terug in haar bedje liggen. Ik heb zo een idee.

Els Weet jij meer dan wij?

Johan Neen. Maar ik heb zo een gevoel. (tot Jan) En als Tanja terug is, moet je maar eens met mijn papa gaan praten. Wij wonen in de Rozenstraat, het eerste huis. Hij kan je misschien wel raadgeven.

Jan Dank je. De droom van Tanja. Ik hoop dat alles nog goed komt.

Johan Dat hoop ik ook. Nu moet ik echter gaan. Ik heb zo een plannetje. Ik hou jullie op de hoogte. Tot ziens!

Els Dank je. Mogen wij ook weten hoe jij heet?

Johan Johan. Gewoon Johan. Er woont maar een Johan in de Rozenstraat. Dag! (af)

Jan Ik weet niet wat ik er van moet denken, maar nu heb ik terug meer hoop. Dit lijkt een nette jongen en in de Rozenstraat wonen alleen aardige mensen.

Els Ja, maar zijn hemd en vest passen niet bij elkaar.

Jan Daarvoor zijn het ook jongens. Vrouwen letten op details. Het belangrijkste is nu onze Tanja terugvinden. Raar, maar alles kan nog goed aflopen.

Els En dan kun jij aan de slag. Terug werken in de plaats van hele koffiepoten leegdrinken. En tien keer per dag naar de wc gaan.

Jan Voor mijn dochttertje heb ik alles over. Onze Tanja!

Einde scène 4

Scène 5

Decor: links midden tegen de wand een bank.

Groen wandelt met Tanja van rechts midden naar de bank toe.

- Groen Dit is de grote zaal. Hier gebeuren alle belangrijke samenkomsten. En Vrouwe Heerlijk beslist hier als scheidsrechter. Soms krijg ik gelijk, soms Rood. Maar dat doet me dan pijn.
- Tanja Rood lijkt mij een echte griezel.
- Groen Het komt er op aan ze achter je te houden. Zij denkt dat ze onmisbaar is. Maar ze doet niets anders dan in de weg lopen. Eens was ze nuttig. Toen was een rare kerel hier terecht gekomen. Hoe dat weten we nog altijd niet. Iemand die op alles en nog wat kritiek had. Speciaal eten wilde en een heus fitnesscentrum aangepast aan zijn grootte. Na enkele dagen had Rood hem hier buiten gewalst en was het terug rustig. Al hadden wij daar ook wel aan kunnen meewerken. Maar het was haar vakgebied, zei ze.
- Tanja Rood lijkt mij ook een plaaggeest.
- Groen Zeker. Wie niet veel talenten heeft of te lui is, verstoort de goede gang van zaken.
- Tanja Eet ze ook graag lekkere dingen?
- Groen Ze snoept graag. Kom, kunnen we over iets anders praten?
- Tanja (gaat samen met Groen de bank links zitten) Ik maak me wel zorgen over mijn mama.
- Groen Dat is maar de eerste dagen.
- Tanja Mijn mama die kan wenen, uren aan een stuk. Emmers tranen. En mijn papa zal zo bedroefd zijn dat hij zijn mond niet meer open krijgt. Alleen snottebellen. Trouwens, hoe ben ik hier terecht gekomen? En hoe kom ik hier weg?
- Groen (recht, kijkt naar Tanja op de bank) Alles komt goed. Alles komt goed.
- Tanja Wat bedoel je daarmee?
- Groen Had je niet zo erg gedroomd, had je niet zo erg verlangd naar je rol als prinses in deze wereld, dan was je hier niet gekomen. En weg? Dat weet ik zelf niet. Hoe kan men hier weggemen? Niet, denk ik. Tenzij je als prinses terug naar de aarde kunt gaan.
- Tanja En hoe gaat dat dan?
- Groen (een beetje geprikkeld) Ik ben maar Vrouwe Groen. Vraag dat eens aan Vrouwe Heerlijk. Dat is de baas hier. Zo denk ik toch. Vraag de weg naar de aarde en hop je bent weg. Zonder dralen. Doorstappen, maar hoe ver het is weet ik niet.

Trouwens: ik heb met je komst hier niets te maken. Ik wil alleen vriendelijk zijn tegen iedereen, dus ook tegen jou. Maar dan mag je niet vervelend doen. Ik ben ook maar een mens.

Tanja (weent) Zo bedoelde ik het niet. Ik dacht alleen maar aan mijn papa en mama. En aan mijn vrienden. Ik had misschien best een briefje moeten achterlaten. Lieve papa en mama: ik ben even weg, naar een verre droom. Naar een land, hoe heet het hier eigenlijk?

Groen Droomland.

Tanja ...droomland. Is dit ver van de aarde?

Groen Ver? Ik weet het niet. Maar er zijn vele droomlanden. Iedere droom heeft zijn droomland. Als meerdere kinderen van hetzelfde dromen, dan wordt dat een groter droomland.

Tanja Als ieder meisje van een prinses droomt dan loop ik hier mijn klasgenoten tegen het lijf. Alle kinderen van mijn school.

Groen Ho, ook jongens kunnen hier komen. Het is zo raar. Ik weet er eigenlijk ook weinig van. En je broertje Ben, verlang je daar niet naar?

Tanja Die pestkop?

Groen Ja, die pestkop.

Tanja Soms. Misschien straks wel. Als ik alleen ben.

Groen En van die jongen, dat nieuwe vriendje van jou?

Tanja Ik kan je niet volgen. Een jongen? Ik heb alleen meisjes als vriendje en dat is meer dan genoeg.

Groen Een jongen...

Tanja Ja, nu weet ik wat je bedoelt. Die pest...

Groen Wat zeg je?

Tanja Neen, die is geen pestkop, maar een sukkel.

Rood kijkt even van tussen de coulissen naar Groen en Tanja. Zij schijnt tevreden te zijn. Zij wilt Tanja met veel plezier plagen en ongelukkig maken, of erger.

Groen (lacht) Een sukkel.

Tanja Zo goed ken ik die ook niet.

Groen En dan zijn dat sukkels?

Tanja Omdat hij enkele centimeters groter is dan ik denkt die dat hij meer waard is.

Groen Dat denkt hij niet. En jij met je droom over prinses worden, is dat niet een beetje een onmogelijke wens?

Tanja Wij zijn arm en daarom droomde ik van een lieve prinses. Je moet toch iets hebben om naar te verlangen.

Groen Jij wordt een echte prinses. Jij hebt er alle talenten voor.

Tanja En moet ik daar niets voor doen?

Groen Niets voor niets. Voor niets gaat de zon onder.

Tanja Wat moet ik dan doen?

Groen Later. Later. Kom, we gaan verder. Je hebt nog niet alles gezien. (beiden af)

Rood (op) Dit lijkt mij een aangenaam brokje. Zo een seuteke, daar heb ik niets aan, maar dit meisje lijkt mij een goede prooi. Verstandig? Ja. Mooi? Ja. En vooral: mooie ogen. Opeten? (lacht, doet mond open, lacht) Dat lukt nooit. Maar als ik mijn mondhoeken (wrijft aan wangen en mondhoeken) wat insmeer met ezelsvet, dan zijn de wonderen de wereld niet uit. Alleen stinkt dit ezelsvet zo geweldig. En (zet zich op de bank, kijkt naar publiek) ezelsvet? Zo stinken zeg. De kippen leggen geen eieren meer en alle vogels zingen en fluiten zo vals als die stomme kraaien. (recht) Waarom zou ik dit meisje opeten? De laatste keer, dat was toen met een schaap, geloof ik. Een klein schaapje. Ik ben er weken ziek van geweest. Spreek me nooit meer van schapen. Ik vind wel iets anders. Iets vele leuker. (lacht, af)

De groene danseressen op van rechts. Op een rij.
De rode danseressen op van links. Op een rij.

Groen 1 (tot Rood1 tot 6) Dag allemaal. Kunnen we vandaag eens vriendelijk zijn?

Rood 1 Vriendelijk? (kijkt naar de andere rode dansers, lachen luid) Vriendelijk, wat is dat? Héhé, wat is dat?

Rood 2 Wij zijn altijd vriendelijk. Altijd.

Rood 3 Maar jullie trekken lelijke gezichten.

Rood 4 Jullie hebben altijd een lelijk gezicht.

Rood 5 En aan jullie mond te zien eten jullie altijd rotte bananen.

Rood 6 Of rotte tomaten.

Rood 1 – 6 lachen luid, onbeleefd.

Rood 1 (tot en met Rood 6, samen gelijktijdig) Rotte bananen. Rotte tomaten.

Groen 1 Hebben jullie dat mooie meisje gezien?

Rood 1 Dat snotaapje?

Allen rood Dat snotaapje? Dat snotaapje?

Rood 1 Ze wil prinsesje worden. Mijn mama zal ze opeten. Ten minste: er gewoon wat aan knabbelen. De beste stukjes oppeuzelen. Heerlijk. Toch leuk dat er soms nog iets moois binnenwaait. Zo wordt het leven nog mooier dan het al was.

Rood 1-6 knikken en lachen. Genieten.

Groen 1 Dit vind ik niet leuk.

Allen rood Héél leuk. Héél leuk!

Groen 1 Kunnen we nu niet eens gezellig praten?

Rood 1 Praten? Praten? Wij zijn dansers. Dansers. (draait rond, maakt buiging) Dansers!

Groen 1 Jullie mama lijkt mij redelijker!

Rood 1 (lacht) Ja, ze eet alles op. Ze geniet van alles.

Groen 1 Kunnen we niet samen een dansje doen? Voor de verjaardag van Vrouwe Heerlijk. Of samen een taart bakken? Of samen iets anders doen?

Rood 1 Het is al voldoende dat wij naar jullie moeten kijken. Wat een opoffering.

Groen 1 Ik begrijp niet waarom jullie zo'n dwarsliggers zijn.

Rood 1 Wij zijn nu eenmaal zo. En wij vinden ons heel goed in ons vel.

Groen 1 Gelukkig dat Vrouwe Heerlijk jullie soms nog wat kan bijwerken!

Alle rode dansers lachen.

Rood 1 Wij sturen zelf heel het huishouden hier. Wij bepalen het doen en laten van heel die bende hier. Het wordt tijd dat jullie dat weten. Wij zijn altijd en overal de baas. (tot alle rode dansers) Komaan, gaan we dansen? Of gaan we met een bal spelen? Democratie! Jullie zeggen het maar!

Rode dansers Dansen!

De rode dansers kijken niet meer naar de groene dansers en stellen zich op een rij op. Een beetje arrogant. Ze bedenken een nieuwe dans. Na een tijdje begint het te vlotten. Er komt een

muziekje bij. Heftig net als het muziekje bij de vorige dans.
Ook de groene dansers beginnen met een dansje. Na een tijdje dansen zij op dezelfde muziek als de rode dansers.

Rood 1 (roept boven de muziek uit) De kakkerlakken dansen op onze muziek. Kom, we gaan ze een lesje leren.

De rode dansers stappen, al dansend traag naar de groene dansers toe. Op het moment waarop ze de groene dansers willen slaan, komt groen achteraan links op. Ze blijft staan en klapt in de handen om de dansers te feliciteren, al ziet ze ook dat de rode dansers wel iets van plan waren. De rode dansers terug naar hun plaats voordat groen opkwam. Groen moedigt de groene dansers aan en stapt dan verder. Af.

Rood op. Kijkt naar alle dansers. Zij moedigt de rode dansers aan en zo worden zij wat agressiever. Rood af. Wanneer de twee rijen bijna tegen elkaar zijn, komt Tanja op. Ze applaudisseert voor alle dansers. Plots stoppen ze allemaal met dansen.

Rood 1 (verwonderd) Waarom stoppen jullie? (kijkt naar groene dansers) Omdat de kakkerlakken stoppen?

Tanja (met stemverheffing) Hallo! Mag ik jullie eens iets vragen? (kijkt rond) Dit is een prachtige dans. Zouden jullie die dans niet kunnen dansen wanneer Vrouwe Heerlijk haar verjaardag viert?

Rood 1 (fezelt wat met de rode dansers, dan beslist) Neen. Wij dansen alleen omdat wij graag dansen. En anders niet.

Tanja Je kunt er toch nog eens over nadenken?

Rood 1 Neen. (tot de rode dansers) Kom, we zijn weg! We gaan met een bal spelen. (links af)

Tanja (tot de groene dansers) En jullie?

Groen 1 Wij dansen altijd graag. Die rode tomaten zijn altijd spelbrekers.

Tanja En wat gaan jullie doen?

Groen 1 (vertrouwelijk tot Tanja) Ik weet ergens een struik met rode bessen staan. Heerlijk. Ze zijn nu rijp en morgen zijn de kraaien er misschien mee weg. Kom!

Groene dansers sierlijk af. Tanja staat alleen op het podium. Ze kijkt rond.

Tanja Wat een rare wereld hier!

Einde scène 5

Scène 6

Leeg podium. Achteraan midden een versierde bank.

Vrouwe Heerlijk op. Zet zich op de versierde bank.

Heerlijk (kijkt op uurwerk) Wel, wel, wat een mooie verjaardag. Het is al bijna middag en nog niemand te zien. Groen had hier toch al kunnen zijn? Rood zal nog aan het nadenken zijn over hoe ze mij kan pesten.

Groen op gevolgd door de zes groene dansers (twee rijen van drie dansers). De dansers blijven op afstand staan. Groen stapt naar Heerlijk toe.

Groen (uitbundig) Hartelijk gefeliciteerd, Vrouwe Heerlijk. (handdruk, drie kussen, uitbundig gefeliciteerd)

Heerlijk Hartelijk dank, Vrouwe Groen! Geweldig bedankt! (recht, applaudisseert naar de 6 dansers) Jullie ook bedankt, lieve kinderen!

Groen 1 geeft een bloem aan Heerlijk en alle dansers komen Heerlijk een handje geven.

Heerlijk Geweldig zo een verjaardag. Hartelijk dank, lieve kinderen! (de danseressen stellen zich op aan de rechterzijde, op een rij. Groen stelt zich rechts op van Heerlijk.)

Rood (gehaast op van links, blijft op grote afstand van Heerlijk staan, doet alsof ze moe is) Ik heb het toch zo druk. En de puntbelasting groeit nog iedere dag, wat zeg ik? Iedere minuut. Nu een verjaardag is natuurlijk belangrijk. (naar Heerlijk toe, geeft een hand) Hartelijk gefeliciteerd, lieve Vrouwe Heerlijk. Wat geweldig dat je nog eens mag verjaren. En zo een mooi weertje vandaag. (ziet het bloempje van Groen 1) Ja, geweldig. Zo een mooie bloem. Die van mij heb je nog te goed. Ze is nog aan het groeien. Zodra ze groot genoeg is, bezorg ik je die wel. En eigenlijk moet een cadeau toch niet?

Heerlijk Juist, een cadeau moet niet. Zeker niet als het niet van harte is. Jij hebt toch een speciale stijl.

Rood Daar heeft men voor gezorgd. Ik heb mijn rol hier niet gekozen. Ik moest zo een beetje voor het evenwicht zorgen en vervelende situaties op hun pootjes laten vallen.

Heerlijk Ik vermoedde toen niet dat jij het zo letterlijk zou opvatten. Vroeger kon je glimlachen, zelfs breed lachen. En met (wijst naar Groen) Groen overleggen. Samen opbouwend werk verrichten. En voor mij was het prettig om te kunnen bemiddelen. Ik heb gehoord dat je terug leert glimlachen. Lukt het een beetje?

Rood Alle begin is moeilijk. Mijn ogen willen wel mee, maar mijn mond niet. Die wil maar niet opengaan.

- Groen Alleen om te praten.
- Heerlijk Zoals je al zei: alle begin is moeilijk. Voor een spiegel gaan staan en je tanden laten zien. Ik denk dat jij mooie tanden hebt.
- Rood Ik heb het op dit moment veel te druk om gekke gezichten te trekken. En mijn kinderen ook.
- Heerlijk Een beetje meer inspanning doen.
- Rood Heb ik niet de indruk dat jij partijdig bent? Favoritisme is niet eerlijk. Groen is toch maar een gewoon madammeke dat voor iedereen in de weg loopt. Ik hou hier de boel in de gaten.
- Heerlijk Dat neem ik niet. En dat op mijn verjaardag.
- Rood Misschien kun je volgend jaar wat zingen dan heb je geen tijd om ruzie te maken. En in dat vooruitzicht wens ik je nu reeds een gelukkige verjaardag.
- Heerlijk Jij kon mij toch zo gelukkig maken! Verdraagzaamheid en vriendschap! Daar gaat het toch over?
- Rood Ik word nog beter. Ooit zal ik terug heel vriendelijk zijn. Ik moet eerst nog een spiegel op de kop tikken om mijn witte tanden te laten zien. En breed lachen.

De rode danseresjes op van links, blijven aan de zijkant staan.

- Rood Als dat geen aangename verrassing is. Mijn kinderen komen een dansje brengen. Om je te feliciteren met je verjaardag.
- Heerlijk Die van dit jaar?
- Rood Zeker.
- Heerlijk Ik zal met belangstelling kijken. (tot Rood) Dank je wel!
- Rood Wij kennen onze wereld.

De rode dansers doen hun dansje. Het komt nogal wild over. Rood geniet. Heerlijk en Groen hebben zo wat bedenkingen. Toch applaudisseren ze wanneer het dansje gedaan is.

- Heerlijk Is het niet een tikkeltje te druk, wild wil ik zeggen? Wat meer emotie was dat niet beter? Op bepaalde momenten zat ik te beven van schrik. Het leek als een soort aanval op mijn vrijheid.
- Rood Dat is goed. Moet ik zeker onthouden. (lacht, en een seconde later lachen de rode dansers ook) Proficiat, lieve kinderen. Proficiat. Volgend dansje moeten jullie met wat meer emotie, meer gevoel brengen. (tot Heerlijk) En de kakkerlakken dansen die ook voor je verjaardag?

Heerlijk De kakkerlakken? O, Groen bedoel je. Natuurlijk.

Rood Zij hebben gewacht tot dat wij klaar zijn. Dan kunnen ze meer punten krijgen.

Groen Het is hier geen kwestie van punten. (doet teken dat ze kunnen beginnen met hun dansje. Dansen zachte dans) Wij komen Vrouwe Heerlijk eer bewijzen en feliciteren met haar verjaardag.

Rood Ik heb het altijd gedaan. Wat ik ook doe of voorstel: het lukt nooit.

Heerlijk Jullie dansje was toch goed.

Rood Dat zeg je nu.

Heerlijk Wel wat wild, maar goed. Het is nu eenmaal jullie aard, zou ik zeggen.

Rood Als wij er niet waren, wie zou dan al die pestkoppen en wildebrassen intomen? Groen toch niet. Die loopt altijd maar met een potje siroop rond. Wij trekken de harde lijn en dat leidt tot resultaat. Als de wereld hier beter wordt dan is het dankzij ons.

Heerlijk Juist. Alleen vraag ik me soms af of het niet op een zachte manier kan. Met de harde hand kan, maar zo zachtjes aan overtuigen.

Rood Met tekeningskes in kleuren..

Heerlijk Misschien toch niet. Nu over iets anders. Hebben jullie met de jongste aanwinst, dat vlot meisje, Tanja, heet ze geloof ik, al kennis gemaakt?

Rood Veel te druk gehad. Als het een zacht brokje is dan wil ik er wel eens van proeven.

Heerlijk Zijn die dwaze praktijken nog niet voorbij? Vanaf nu verbied ik je om nog aan mensen of dieren te knabbelen. Waardering en liefde. Er zijn toch andere mogelijkheden om iemand de rechte weg te tonen.

Rood Als iedereen mij de les gaat spellen wat moet ik dan doen.

Groen Zo weinig mogelijk doen en wat je doet met overtuiging. Jij dacht altijd dat je het voortouw moet nemen. Eigenlijk lost alles zichzelf op.

Rood Nog een prettige verjaardag! Ik ben weg. Ik moet gaan zonnen want anders plaag ik deftige mensen. (af)

Groen Ieder vogeltje zingt zoals het gebekt is. Rood zal altijd iets speciaals blijven. Je vroeg naar Tanja? Ja, ik zie dat kind wel zitten.

Heerlijk Ze droomde altijd maar van een prinses. Ze wilt prinses worden.

Groen (lacht) Natuurlijk. Prinses spreekt tot de verbeelding van kleine meisjes. En waarom ook niet. Het kost ons niets en iedereen is tevreden.

Heerlijk Rood zal er wel tegen zijn.

Groen Misschien moeten we Tanja een prinsessenexamen laten afleggen.

Heerlijk We zien wel. (iedereen af)

Einde scène 6

Scène 7

Tanja op met een grote witte bal, werpt bal enkele keren omhoog, vangt die telkens op, botst met bal enkele keren op de grond, zet zich op een bank voor 2 of 3 personen, links midden, werpt de bal omhoog, legt bal naast zich neer.

Rood op van rechts. Kijkt naar Tanja, denkt na en stapt dan naar Tanja toe.

Rood (blijft op ongeveer 2 meter voor Tanja staan, vouwt vriendelijk haar handen)
Dag, lief meisje.

Tanja (kijkt op) Hallo!

Rood (stroperig, vleiend) Wat ben jij mooi.

Tanja haalt de schouders op, kijkt naar de bal die voor haar op de bank ligt.

Rood Heel mooi. (een stapje richting Tanja) Ik wist niet dat de meisjes tegenwoordig zo mooi zijn.

Tanja Ik ook niet. Als je niet te veel in de spiegel kijkt valt het zeker mee! Wat is mooi zijn?

Rood Ik moet eens terug naar de aarde gaan. Zo schoon. Was jij altijd zo schoon?

Tanja Daar ben ik nooit bij blijven stilstaan. Ik speel graag met een bal en dan let je niet zoveel op je lichaam.

Rood En je hebt héél mooie ogen. Blauwe ogen! (draait rond) Heel mooi!

Tanja Is dat zo? Dat wist ik zelf niet. Ik dacht eerder naar de groene kant. Groen zelfs een klein beetje grijs.

Rood Heel mooi blauw. Blauwer dan de wolken 's morgens. Blauwer dan de zee. Heel mooi. Mag ik bij jou komen zitten?

Tanja Zeker. Dit is mijn bank niet.

Rood Ik bedoel: ik wil je even gezelschap houden. Mag dat?

Tanja Zet je maar.

Rood Wel een rare combinatie: een oude fee met een jong meisje, net aangekomen van de aarde. En wat kom je hier doen?

Tanja Dat weet ik niet.

Rood Dat is raar.

Tanja Ik denk dat ik midden mijn droom hier ben gekomen. Zo maar.

Rood En van wat droomde jij, lief meisje?

Tanja Dat weet ik ook niet. Ik wil wel graag prinses worden.

Rood Prinses? En waarom geen fee? Of koningin?

Tanja Weet ik niet.

Rood Prinses? Ja, waarom ook niet?

Tanja Denk jij dat dit mogelijk is?

Rood Prinses? Ja, je bent mooi en lijkt mij verstandig. Prinses? En wie moet van jou een prinses maken. Wie moet jou promoten?

Tanja Ik weet het niet. Kun jij mij niet helpen? Als je met de andere feeën praat?

Rood Praten? Zelden. Feeën hebben ieder hun eigen taak. Roddelen ze op aarde nog zoveel?

Tanja Mensen praten regelmatig met elkaar. Noemt men dat roddelen?

Rood Je moet het niet te letterlijk opvatten.

Tanja Kun jij mij geen raad geven? Ik wil prinses worden, maar weet niet hoe.

Rood Goede raad geven? Gewoonlijk blijft men hier in dit dromenland een tijdje en plots is men weg. Men komt en gaat. Stelt geen eisen. Maar jij wilt blijven, vermoed ik. Dan moet je misschien een examen afleggen. Een prinsessenexamen. Nog nooit gebeurd, vermoed ik.

Tanja Ik wil alles doen wat moet. En een examen, daar ben ik niet bang van.

Rood Ik zal zien wat ik kan doen. Ik wil je zeker helpen.

Tanja Men vertelde mij dat jij zo onvriendelijk bent en alleen maar wilt plagen en nog wat anders. Maar jij bent héél vriendelijk. En gediensig.

Rood Dat doet mij nu eens echt veel plezier, lieve Tanja. Ik heb alleen wat pech gehad, vroeger. Groen was lief, zei men. En Rood was onheil en verdriet. Het komt wel goed, meisje. Ik moet nu verder. (af)

Tanja recht en speelt even met de bal. Wanneer ze bijna tegen de achterkant van het decor staat, komen de 6 groene danseresjes van rechts vooraan op, twee rijen van 3 met in het midden Vrouwe Groen met een doosje in haar handen, plechtig. Muziek kan deze opkomst ondersteunen. Vrouwe Heerlijk komt op van links vooraan en komt naast Tanja staan.

Heerlijk (legt hand op schouder bij Tanja) Hallo, Tanja. Voel jij je in vorm?

Tanja Altijd nog een beetje vreemd. Maar ik wen me wel.

- Heerlijk (vertrouwelijk) Ik was aan het zonnen en plots komt Groen mij storen. Of ik van het nieuwe meisje, die Tanja, geen prinses kan maken. Natuurlijk kan dat. Maar ik lag zo heerlijk te zonnen. Kon dat niet even wachten?
- Tanja Verontschuldig mij, lieve fee. Zo bedoelde ik het niet.
- Heerlijk Zelfs Rood kwam me storen. Ze zal er brood in zien. Als zij zich met iets bemoeit, dan moet er eigen belang bij zijn. Of heb ik het verkeerd voor.
- Tanja Ze was héél vriendelijk tegen mij. Ik schrok me eerst een aap. Zo vriendelijk dat zij was. Het klonk zelfs verdacht.
- Heerlijk (lacht) Dat is ook verdacht. Misschien is ze beter dan wij denken. Ja, dat kan.
- Tanja We moeten haar toch ook kansen geven.
- Heerlijk Ja, dat klopt! Ze heeft echter al jaren kansen gekregen. Geen probleem. Je weet toch waarom wij hier zijn?
- Tanja Ik hoop dat ik het juist heb. Alleen weet ik nog niet of het wel zal lukken.
- Heerlijk (enthousiast) Het zal lukken, Tanja. Alleen: wij hebben nog niemand prinses gemaakt. Iedereen vindt dat ik je tot prinses moet dopen, maar ik weet niet hoe ik dat moet doen. Je zou toch graag prinses worden? Anders is alle gedoe voor niets geweest.
- Tanja Lieve Vrouwe Heerlijk, ik zou graag prinses worden. Als prinses kan ik op aarde alle kinderen helpen. Als iedereen probeert lief te zijn voor elkaar dan is alles toch eens zo aangenaam?
- Heerlijk Wens je dan terug naar de aarde te gaan? In principe tellen alle promoties maar alleen hier in dit sprookjesland. Dat zijn echter zorgen voor later.
- Groenen (alle danseressen samen) Tanja prinses van droomland. Tanja, prinses! applaudisseren. (de twee rijen dansers komen links en rechts tegen de zijanten te staan. Groen staat met haar doosje midden van het podium en stapt richting Heerlijk)
- Heerlijk Beste Tanja, hiermee benoem ik je prinses van droomland. Ik wens je nog veel succes in je verder leven. Nog vele jaren hier of op de verre aarde.
- Tanja Als prinses zal ik zeker mijn best doen. (Groen opent het doosje en haalt er een kettinkje uit en doet het Tanja om de hals.)
- Heerlijk Proficiat, prinses Tanja!

De groenen en Heerlijk applaudisseren. De danseresjes dansen een kort dansje voor prinses Tanja. Heerlijk en Groen stappen tussen de twee rijen dansers, gevolgd door Tanja die straalt. Allen af.

Einde scène 7

Scène 8

Tanja op met bal, wil met bal spelen, maar bedenkt zich.

- Tanja (wrijft met hand over kettinkje waaraan een tekstje hangt “Droomprinses”) En waarom zou ik niet meer met een bal mogen spelen?
- Rood (op) Wel, wel, het schijnt toch dat ik succes heb. Je bent meteen prinses geworden. Vrij uitzonderlijk, vind ik zelf!
- Tanja In ieder geval: dank u wel, lieve fee.
- Rood Dat hoor ik graag. En wat zijn nu je plannen? Terug naar de aarde en daar op een groot kasteel gaan wonen en met een rijke prins trouwen?
- Tanja Ik weet het niet. Dit is in ieder geval geweldig. Ik wil de prinses van de vriendschap worden. Alle mensen lief voor elkaar is mijn motto.
- Rood Ik heb me toch niet in jou vergist? Ik ben wel een fee die sommige vriendschap niet zo geweldig respecteert. Alle mensen vriendelijk voor elkaar? Ik zou er toch wel een bepaalde soort niet bijrekenen.
- Tanja Mag ik het dan oneens met je zijn? Vriendschap voor iedereen is toch het grote doel, vind ik.
- Rood (zenuwachtig) Neen. Een bepaalde soort mensen en andere levende wezens hebben geen recht op vriendschap.
- Tanja Jammer. Ik hoopte ...
- Rood Ik had al zo een vermoeden. Jij hoort tot de ploeg van Groen. Klungelaars die zogezegd vriendschap promoten.
- Tanja Ik wilde Rood, Groen en Wit samen tot een groepje vrienden maken. En van daaruit alles verbeteren. En dat wil ik nog steeds.
- Rood Jammer. Ik zal nu andere middelen moeten gebruiken. Ik wil geen vriendschap, maar beperkte verdraagzaamheid. Je kunt nu toch niet de ganse dag ruzie maken. Al is een beetje ruzie misschien wel prettig.
- Tanja Hoe kan ik je van mijn waarden overtuigen?
- Rood (lacht) Ik zal jou overtuigen. (steekt haar twee handen omhoog. De zes danseressen komen op en stellen zich rondom Tanja op. Tanja staat in het midden van het tweede gedeelte van het podium. De danseressen stellen zich op tegen de zijkanten. Zij vormen als het ware een soort zeshoek rond Tanja. Een soort muziek klinkt nu. De danseressen dansen rond Tanja, in de draairichting van het uurwerk. Na een kort dansje blijven ze staan, houdt de muziek op.)
- Rood En ben je nu overtuigd? Mijn vorm van vriendschap is de beste.

- Tanja Jouw vriendschap is geen vriendschap. Het is een vorm van haten, van niet verdragen, mensen tegen elkaar opzetten. Jij geniet van tweedracht en onverschilligheid.
- Rood Jij noemde mij toch onlangs nog een goede vriendin?
- Tanja Toen speelde jij komedie. Jij trachtte mij om de tuin te leiden. Pas later had ik je door.
- Rood Je hebt gelijk. Voor mensen als jij is er geen weg terug. Ik zal je helpen.

Rood steekt handen omhoog, de muziek speelt, de dansers dansen met gestrekte armen, alsof ze Tanja willen beletten te vluchten. Eerst dansen ze traag, dan vlugger. Een stroboscoop wordt ingeschakeld. Indien mogelijk eerst met een lage frequentie en nadien steeds sneller. De andere verlichting is natuurlijk gedoofd. Rood staat links bijna vooraan tegen de zijwand, met de handen omhoog. Het is alsof zij een soort betovering uitspreekt. Zij kijkt toe. De dansers komen steeds ietsje dichterbij Tanja, die valt en terug rechtstaat. Ten slotte blijft ze liggen. Van rechts midden brengt men een nagemaakte stenen monument op (mag natuurlijk ook nagemaakte beton, of rotsblok zijn) in de vorm van een soort obelisk. Dit stelt het “versteende” lichaam van Tanja voor. Het monument wordt maar ongeveer een meter op het podium gerold.

Stroboscoop uit, verlichting komt traag terug naar waarden voor de dans. De danseressen zijn vol bewondering, applaudisseren voor het monument en voor Rood, die geniet van zijn kunstwerk.

- Rood Wie niet horen wil moet maar voelen. (de danseressen applaudisseren nog eens, kijken van nabij naar het monument)
- Rood 1 (tot Rood) En is dit nu onomkeerbaar, voor altijd?
- Rood 2 Misschien was het wel een lief meisje. Was er echt niets mee aan te vangen?
- Rood Hoor ik kritiek?
- Rood 2 Ik zou niet durven, goede fee Rood.
- Rood Goed.
- Rood 3 Misschien staan hier kortelings een heel bos van die waardeloze betonnen bomen.
- Rood Het kunnen ook echte bomen zijn. Groene bomen. (men lacht omdat Rood het woord groen gebruikt.)
- Rood Ik bedoel bomen zonder bladeren. Doen jullie tussendoor ook eens alsof jullie slapen? Ik kan dit niet hebben. Ik ben de verstandigste en daarmee uit. (bewondert het monument terwijl de danseressen toekijken.) Vooruit, weg er mee. Ik wil jullie vandaag niet meer zien. (danseressen af en even later ook Rood af. Zelfvoldaan.

Einde scène 8

Scène 9

Decor: standbeeld (zie scène 8) en bank links bijna vooraan.

Groen en de groene dansers links achteraan op. Blijven staan. Kijken naar standbeeld.

Groen Dat is raar. (wijst naar nieuw standbeeld) Dit is nieuw. Wie heeft dit geplaatst? Ik heb Vrouwe Heerlijk daarover niets horen zeggen.

Groen 1 Mooi, vind ik. Voor als de zon wat lastig is. Heerlijk zo een plekje schaduw.

Groen 2 (tot Groen 1) Voor een plekje schaduw heb jij wel twee standbeelden nodig.

Groen 1 Ook als ik mijn ogen toe doe?

Groen Kinderen! Hou het even rustig. Ik moet even nadenken.

Groen 3 Ik hoor het precies kraken. Kan dat?

Groen Het is hier verdacht rustig. Hebben jullie prinses Tanja al gezien vandaag?

Groen 4 Ze zal terug naar de aarde gevlogen zijn. Ze is nu prinses. Dat was haar wens. Dan kan ze tegen iedereen zeggen dat zij vanaf nu een echte prinses is.

Groen Zo is Tanja niet. Sinds wanneer hebben jullie leren roddelen?

Groen 5 Ik denk dat iedereen dat altijd kan. 't Is gewoon een kwestie van doen. En er plezier in vinden.

Groen Wel, ik vind er helemaal geen plezier in als ik jullie zo bezig hoor. Laat roddelen maar voor Rood en haar kinderen.

Groen 6 De beroemde rode dansers.

Groen Ook dat hoor ik niet graag. Laat ons gewoon doen. Wie heeft Tanja al gezien vandaag?

Groen 4 Kan ze niet naar de aarde...

Groen Neen. Wie heeft Tanja gezien. Vandaag?

Men kijkt naar elkaar.

Groen 5 Misschien is ze naar de sauna. Of speelt ze ergens piano. Ze had lange vingers en voor pianospelen is dat interessant.

Groen 6 Ik denk dat ze viool speelt. Ze heeft een lange nek.

Groen Kinderen!

Groen 1 Hou het rustig.

- Groen (tot Groen 1) Dank je!
- Groen 2 Ik heb een raar voorgevoel. Rood heeft iets tegen prinsessen en al dat adellijk gedoe. Ik denk dat ze weerwraak genomen heeft op Tanja.
- Groen 3 En wat doet dan die stenen hoop hier.
- Groen 4 Dit standbeeld wil je zeggen.
- Groen 3 Als je dat een plezier kan doen. Monument.
- Groen Stil. Ik moet nadenken. Rood beschikt nog altijd over die fameuze toverkracht, die ze vroeger eens van Heerlijk gekregen heeft. Ten minste, als ze de toverformule nog kent. Het is geen slimme, heb ik vroeger eens vastgesteld.
- Groen 4 Zie je nu wel. Nu begin je zelf met roddelen.
- Groen Ik bedoel het niet kwaad. Het was er uit zonder dat ik het wist.
- Groen 4 Zo gebeurt dat tegenwoordig. Roddelen zonder dat men het wist.
- Groen 5 Wat zou er nu gebeurd zijn? Ik snap het niet goed.
- Groen Gewoon. Rood zou Tanja in een standbeeld kunnen getoverd hebben. En dan kan Tanja nooit meer terug een mens worden.
- Groen 6 En geen prinses meer zijn. Jammer! Dat was haar droom.
- Groen 1 (tot Groen) En jij kunt niet toveren?
- Groen Ik heb dat ooit geleerd. Maar dat is al zo lang geleden. Waarom zou ik nog moeten toveren? Heerlijk regelt alles in goede banen.
- Groen 1 Dan heeft ze nu toch wel steken laten vallen.
- Groen Niet beschuldigen. Ik ben aan het nadenken.
- Groen 2 En jij kunt goed nadenken.
- Groen 3 Als dat waar is, dat Rood Tanja iets heeft aangedaan, dan zal ik ook eens iets nuttigs doen.
- Groen 4 Misschien vind je hier of daar wel een boekje over toveren, in de oude spelling of zo. Maar als je kunt lezen, dan lukt het wel.
- Groen Hola! Er gebeurt hier niets zonder dat ik het beslist heb. Bij Rood kan er een soort anarchie bestaan, bij mij niet. Iedereen mag zijn gedacht zeggen, maar nadien in de pas lopen is noodzakelijk. Verstaan? En wat gaan we nu doen?
- Allen Met een bal spelen. Met een bal spelen.

Groen Vooruit dan! Weg!

Alle dansers/danseressen af.

Groen zet zich op de bank en denkt na. Rood rechts vooraan op. Kijkt naar Groen en lacht heel breed en uitbundig.

Rood Wat is dit plezant. Lachen. (kijkt tussendoor naar het standbeeld)

Groen Kun jij dat terug? En lukt dat met je tanden? Zo een brede lach kan plezant zijn. Maar jij lacht groen, sorry voor de uitdrukking. Bij jou zit er een vleugje haat en jaloezie in alles wat je doet. Wat heb je met Tanja gedaan?

Rood Tanja? Tanja? Wie bedoel je?

Groen Doe niet onnozel.

Rood Ja, nu je het zegt. De prinses. Dat kind was gestoord. Onherstelbaar beschadigd. Wat ik er mee gedaan heb? Mag ik eerst even nadenken.

Groen Jij moet niet nadenken.

Rood Nu weet ik het weer. Ze wilde vluchten naar de aarde en aan iedereen gaan zeggen dat zij een echte prinses was. Dat kon natuurlijk niet. Ik heb er een stokje voor gestoken. (lacht) Geen groene lach! Een rode lach! Uitbundig.

Groen Ik ga me bij Vrouwe Heerlijk beklagen. Je zult voor de tuchtraad moeten verschijnen. Je wordt naar een ander sprookje verbannen. Al jouw rechten en voorrechten zullen vervallen. Je wordt dan terug een gewone waterdrager voor de bloempjes. Assistent-tuinman.

Rood Jullie hebben mij altijd gemeden als de pest. Jullie hebben mij altijd geplaagd en als minderwaardig beschouwd. Ziedaar jullie loon. En mijn straf? Ik heb meer invloed dan je denkt. Men heeft mij vroeger gezegd dat ik alles mocht doen als het maar met goede bedoelingen was. En dit is duidelijk een opvoedkundige gebeurtenis.(af)

Groen Dat is erg, héél erg. (af)

Johan (op van rechts vooraan, blijft staan en kijkt naar het stenen monument, enkele pasjes korter, heel verwonderd) Eigenaardig. Geen kat te zien. Zelfs geen hond. In de Rozenstraat waren er geen loslopende dieren, maar in de Bloembollenstraat waren er meer honden en katten dan mensen. Vreemd.

Rood (op, kijkt naar Johan) Wel, wel. Bezoek?

Johan Neen, toerist. Gewoon bewonderaar van de natuur. 't Valt een beetje tegen. Maar hier staan geen groene bomen. Alleen van die struiken die misvormd zijn. Waardeloos.

Rood Groen? Neen. Het is hier geen favoriete kleur. Rood wel. Zacht rood, donker rood. Alle kleuren en mengelingen met rood als basis. Ja, rood is mooi.

Johan Ik ben op zoek naar mijn vriendinnetje?

Rood Ja? Liefde. Moet kunnen. En hoe heet dat vriendinnetje?

Johan Tanja.

Rood Dat zegt me iets. Ja. Een meisje met blauwe ogen.

Johan En mooie tanden.

Rood Mooie ogen, ja. Maar mooie tanden? Tanja, zeg je? Tanja, ja, misschien zegt het me toch wel iets. En wat heb je er mee te maken?

Johan Ik zoek haar. Gewoon zoeken. Ik wil haar spreken.

Rood Als je iets zoekt dan zijn er twee mogelijkheden. Je vindt wat je zoekt of je blijft zoeken, tenminste als je de moed niet opgeeft.

Johan Ik zal het nooit opgeven. Ik blijf zoeken.

Rood Eigenlijk moet ik je misschien teleurstellen. Als ik goed nadenk: dit is een land zo groot als oneindig en de mensen hier zoeken nooit. Wat ze niet binnen handbereik hebben wordt niet gezocht. Veel te groot.

Johan Ik wil Tanja zoeken. En vinden.

Rood Misschien is ze betoverd. Zo kan men haar veranderen in iets dat statisch is. Een mooie prinses kan in een standbeeld veranderen.

Johan (kijkt naar monument) Wil je zeggen dat dit monument misschien iemand kan zijn die vroeger als mens rondliep?

Rood Straffer nog: jouw vriendinnetje prinses Tanja kan misschien veranderd zijn in een monument. (wijst) In dit monument, wil ik zeggen.

Johan Dat kan toch niet!

Rood Hier kan alles. Je hebt hier lieve en vervelende feeën. Ik ben er bijna zeker van dat dit monument gemaakt is van de bouwstoffen van het lichaam van jouw vriendin Tanja.

Johan Welke engerd dat gedaan heeft: ik zal er voor zorgen dat hij gestraft wordt. Jij hebt er toch niets mee te maken? Jij lijkt mij zo een beetje verdacht.

Rood Verloren gelopen kinderen moeten hier niet te veel noten op hun zong hebben. Ik moet nu verder. En voor ik het vergeet: veel succes!

Rood af, net nadat zij weg is, komen de 6 rode danseressen op.

Johan Hallo! Ik ben op zoek naar mijn vriendinnetje. Ze heet Tanja.

Rood 1 Die vind je niet.

Rood 2 Die is betoverd.

Rood 3 Zij is vereeuwigd.

Rood 4 Mijn baas heeft er een monument van gemaakt.

Rood 5 Een betonnen monument.

Rood 6 Een ijzersterk monument.

Johan Wat moet ik nu doen? Hoe maak ik Tanja nu terug levend.

Rood 1 Ik zou het niet weten.

Rood 2 Wij mogen het werk van onze baas niet afbreken.

Johan Afbreken zal ik wel doen.

Rood 3 Ik kan je wel zeggen dat prinses Tanja zeker in het monument verscholen zit.

Johan Wat moet ik doen? Wat moet ik doen? (hij streelt het monument) Tanja, ben jij daar?

Rood 4 Beton kan hier niet spreken. (zij lachen)

Johan (streelt het monument) Tanja, wat heeft men met je gedaan.

Rood 5 Ze wilde prinses worden en onze baas vond dat geen goed idee en het was al lang geleden dat hij nog eens mensen serieus gepest heeft. Voor de rest is het een droombaas. De beste van alle slechte bazen.

Rood 6 Onze baas zou zich met zoiets niet bezig houden. Hij plaagt wel graag maar voor de rest is hij genietbaar.

Johan Ik weet niet of ik jullie kan geloven. Jullie baas is ook een rare kwast.

Rood 1 Die groene danseresjes zijn geen haar beter.

Johan Ik weet niet wat ik moet doen. Ik weet niet wat ik moet doen. (naar standbeeld toe, omhelst het) Tanja, Tanja, waar ben je? Tanja, kom uit die blok beton! Tanja, kom! (luid) Tanja!

De roden lachen en genieten. Zij roepen door elkaar: "Tanja, Tanja, blijf waar je bent! Tanja!" Dit terwijl Johan wanhopig op Tanja roept en het monument omhelst.

Het contrast tussen de hulpbehoevende Johan en de spottende rode danseresjes mag uitvergroot worden.

Belichting langzaam naar uit.

Einde scène 9

Scène 10

Decor

Achteraan midden het bed van Tanja.

Links vooraan tuintafeltje met ontbijt en drie tuinstoelen.

Toestand: Tanja ligt in bed te slapen. Jan en Els zijn aan het ontbijten. Een zonnige dag.

Belichting op ontbijttafel.

Jan Zo een eitje is toch fantastisch.

Els Zeker. Je weet toch dat dit uit de poep van een kip komt.

Jan Dat was vroeger ook zo, gaat dat veranderen ?

Els Misschien wel. Het schijnt dat als men de kippen wat meer zout zou toedienen, men nadien geen zout meer zou moeten gebruiken bij het opeten.

Jan En als het kan: ook die hinderlijke buitenkant mag weg.

Els Als je maar een eitje eet is dat zo erg niet. Jij eet altijd twee eitjes en soms zelfs drie. Arme kippen.

Jan Ja, ze zijn te beklagen.

Els Gelukkig dat ik nog wat centen verdien in die fotokopiewinkel.

Jan Als ik terug aan de slag kan dan eten wij eitjes die smaken naar chocolade.

Els Als ik dat nog mag beleven.

Jan Wat?

Els Dat jij aan de slag gaat.

Jan Kunnen, is hier het ordewoord. Mijn handen jeuken naar het werk. (kijkt op uurwerk) Waar blijft ons Tanja? Zo'n mooi weer en dat blijft maar slapen.

Els In bed liggen, wil je zeggen. Jonge mensen rusten graag in het bed.

Jan Met de ogen toe. Waar blijft ze nu? We zouden eens graag samen kunnen eten. Daar zijn we toch een gezin voor?

Els (recht) Ik zal eens gaan kijken. (naar de slaapkamer, licht ook op de slaapkamer)

Els aan bed van Tanja, Jan is ook meegekomen.

Jan (kijkt naar Tanja) Ze slaapt.

Els Wat zeg je?

Jan (luid) Ze slaapt.

Tanja (geschrokken wakker, zittend in het bed) Wat? Wat gebeurt er?

Jan Hebben wij je wakker gemaakt? Je was toch niet aan het dromen, prinses?

Els We maakten ons zorgen. Het is al bijna middag.

Tanja (kijkt op uurwerk) Bij mij is het maar net elf uur. Het duurt nog een eeuwigheid voordat het middag is.

Els Papa had graag dat we samen aan de ontbijttafel zouden kunnen zitten. Samen als een gezinnetje in de zon.

Tanja Een gezinnetje? En jullie doen niets anders dan ruzie maken!

Els Ja, over wat moeten wij anders praten? In een gesprek moet toch wat pit zitten.

Tanja Zeker. Pit, mama. Pit zonder lawaai.

Els Kom je mee?

Tanja Zijn er nog zachtgekookte eieren?

Els Nog eentje, als je vlug bent. Je kent papa!

Tanja vlug uit het bed. Zet zich aan de ontbijttafel voordat Jan en Els naar de tafel kunnen gaan. Zij toont het enige eitje en lacht naar Jan. Jan en Els zetten zich en eten verder.

Tanja Geklopt!

Jan Ik heb er al twee op. Het is je gegund. (smeert boterham met boter en confituur)

Els Heb je lekker geslapen, dochtertje?

Tanja Lekker geslapen, dat weet ik niet. Te weinig in ieder geval. Veel te weinig.

Els Koffie? (Tanja knikt, Els schenkt koffie in)

Johan komt op van links vooraan en wandelt traag naar rechts vooraan. Kijkt regelmatig naar Tanja. Zij kijkt naar Johan en lacht naar hem. Johan kijkt van rechts vooraan naar Tanja.

Tanja (lacht naar Johan, Johan lacht terug)

Els (heeft gezien dat Tanja naar Johan kijkt, tot Tanja) Tanja, wie is die straatjongen?

Jan Ja, Tanja, wie is die jonge kerel?

Tanja Dat is Johan, mama. En dat is geen straatjongen. Het is een vriend van mij. Een goede vriend.

Els Je bent veel te jong om met jongens om te gaan.

Tanja Gewoon vriendschap, mama. In de klas zit ik ook naast een jongen. En dat valt best mee. (tot Johan) Hallo, Johan! Kom maar even naar hier. Dan moet ik zo hard niet roepen.

Johan (kijkt naar Tanja die een eitje opeet) Jullie eten 's morgens gekookt eitjes?

Tanja (lacht) Ja. Maar dit is het laatste. Je mag wel mee-eten: een boterhammetje met choco of confituur of muesli.

Johan Dank je. Ik heb al gegeten. Maar een glaasje lekker fruitsap zou ik wel waarderen.

Tanja Echt? Ik haal een glaasje. Ga hier maar zitten (wijst naar haar stoel. Af)

Johan (tot Els) Mag ik gaan zitten? (Els knikt, Johan zet zich, een beetje onwennig)

Els Jij woont hier in de buurt?

Johan (wijst naar links) De Rozenstraat.

Els Daar staan alleen mooie huizen.

Johan Dat is mij niet opgevallen. Wij wonen nogal ruim en hebben een mooie tuin, (lacht) met veel rozen.

Tanja (terug met een glas dat door Els gevuld wordt met fruitsap, Tanja plaatst de stoel tussen de stoelen van Els en haar. Johan drinkt van het fruitsapje.)

Johan Excuseer mij...Ik val hier zo maar binnen. Lekker fruitsap.

Els Je zit bij ons Tanja in de klas?

Johan Neen. Enkele jaren geleden zaten we samen in een klaslokaal, maar na enkele dagen moest de klas ontdebeld worden. Maar ik heb wel prettige herinneringen aan Tanja. Om te beginnen haar naam. Prachtige naam. Tanja. Maar ik zie haar regelmatig met haar bal spelen, op 't pleintje. Mooie bal. En, ik vind haar sympathiek.

Els Ben je niet een beetje te voortvarend?

Tanja Vriendschap, mama. Jullie zien altijd iets verkeers in gewone vriendschap.

Els (tot Johan) Je bent even oud als Tanja? (Johan knikt) Volgend jaar naar een andere school?

Johan Het college. Mijn familie heeft al jaren die school geterroriseerd. (lacht) Neen, ik wil zeggen dat wij bijna allemaal naar het college gegaan zijn. Een traditie. Een loodgieter in de familie zou volgens mij best kunnen, maar je hebt de traditie. Ze willen allemaal advocaat of dokter worden. Of ingenieur, maar dat is een zeldzaam zwart schaap. Heeft Tanja al gekozen?

Tanja Neen. Ik kan niet kiezen.

Els Wij hebben zoveel keuzemogelijkheden niet.

Johan Dat versta ik niet.

Els Centen. Het abonnement voor de trein of de bus van de Lijn is niet goedkoop. Ze moet maar naar de naaischool gaan. Ze is nogal handig.

Johan Zij moet voor dokter studeren. Ik zie dat ze daar goesting naar heeft. En waarom hebben jullie geen centen. Excuseer de vraag.

Els (wijst naar Jan) Mijn man heeft geen werk meer. En met wat ik verdien in de fotokopiezaak en wat werkeloosheidsvergoeding kunnen we niet ver springen. Daarbij: wie je bent is belangrijker dan het diploma dat je behaalt.

Johan Een prinses die naar de naaischool gaat.

Tanja En waarom niet. (ze toont een beeldje dat aan een halskettinkje hangt) Wie je bent is belangrijker dan het diploma.

Johan (leest) Sprookjesprinses. (kijkt naar Tanja, geeft haar vluchtig een zoen) Een echte prinses.

Tanja Je moet er maar mee lachen.

Johan Jij bent een echte prinses! (kijkt naar Jan) Wat voor werk deed je vroeger?

Jan Een ouderwetse boekhouder.

Johan Misschien kan ik je helpen. Wat voor werk zou je graag doen?

Jan Gewoon werk. Ik zou graag hebben dan onze dochter naar een goede school kan gaan. Het hoeft geen college te zijn. En de tijd dat alle meisjes naar de naaischool gingen is al lang voorbij. Wat ze ook wil studeren moet kunnen, vind ik. Als ze naar de naaischool wilt gaan dan kan dat natuurlijk ook. Ik denk echter dat ze andere wensen heeft.

Els Jan, je moet dit allemaal niet vertellen.

Johan Gewoon werk. Zal ik eens proberen te helpen?

Jan Ik zou niet weten waarmee.

Johan Daar zou je nog van kunnen verschieten. Ik zal mijn papa eens bellen (neemt gsm) Hij heeft een klein fabriekje. Zo een familiebedrijfje. Ze maken daar verpakkingsmachines voor vloeibaar voedsel. Ze verkopen zelfs aan de andere kant van de wereld, soms. (draait nummer) Ja, zo werkt een gsm. Altijd bereikbaar is het motto, maar als je iemand nodig hebt dan blijft dat ding piepen en piepen.

Jan Laat maar. We zien wel.

Johan Een ogenblikje. (draait ander nummer) Hallo, met Johan. Ja, kan ik mijn papa spreken? Wat zeg je? Ja, Johan Vercammen. Baas of geen baas: ik wil hem dringend spreken. In vergadering? Kan dat niet? Ik heb een oplossing. Schrijf op een papiertje dat ik hem dringend wil spreken en schuif dat briefje gewoon onder zijn neus. Zo hoeft je hem niet te storen. Dringend twee keer onderlijnen a.u.b. Dank u! Ja, bedankt! (gsm af, blijft in de hand houden)

Els Dat had je niet moeten doen. Hij moet zelf maar werk zoeken.

Johan Ik help graag mensen.

GSM rinkelt.

Johan Prima. Die lijntjes onder dringend hebben zeker geholpen. (neemt op) Hallo, papa? Wat het probleem is? De papa van een vriendin van mij zou graag werken. Heb jij geen vacatures? Neen? Dan moet je er eentje maken, papa. Eentje is genoeg. En wat zou dat dan kunnen zijn? Hij kan voor alles ingeschakeld worden. Ah! Tuinman, ja, en wat nog? In de administratie en... ja, goed. Na de middag? En maak er werk van, papa. Bedankt! En niet te veel vergaderen. Dag! (gsm af, steekt die weg, tot Jan) Dat is dan geregeld. Je moet deze namiddag maar eens langs gaan. Op het einde van de Rozenstraat dat groot wit gebouw. Zeg maar dat ik je gestuurd heb. En alleen met mijn papa praten. Al dat personeel...

Els Bedankt! Als het lukt...

Johan ...dan gaan (kijkt naar Tanja) wij samen naar het college. Ik met mijn prinses.

Tanja (geeft Johan een vluchtige kus, van dankbaarheid) Dank je, Johan. Wil ik een eitje voor je koken?

Johan Nog een glaasje fruitsap, ja. (Tanja schenkt in) En gaan we straks met de bal spelen, op het pleintje?

Tanja Die bal is veel te vuil. Een prinses...

Johan (lacht) Ik heb thuis een nieuwe bal liggen. Groen en rood.

Tanja De kleuren van een voetbalploeg?

Johan (lacht) Neen. Van jouw droom. De droom van Tanja. Mijn lieve prinses.

Einde